

ZPRAVODAJ
STŘEDISKA RADOST
Výroční zpráva 2019

PŘEDMLUVA

Vážení přátelé, rodiče, táborníci!

Tak jako každoročně dostáváte i nyní do rukou Zpravodaj – výroční zprávu za předchozí rok. Od chvíle, kdy jsme uzavřeli textovou podobu Zpravodaje, sice neuplynulo mnoho času, nicméně mnohé v našich životech se změnilo. Zažíváme novou dobu – dobu koronavirovou, která mění naše zaběhlé standardy i představy. Nějaký čas jsme vyčkávali, zda bude možné na tomto místě uvést relevantní informace o tom, jak budou probíhat další akce a tábory v tomto roce, ale situace se bohužel mění ze dne na den a další vývoj lze jen obtížně předpovídat. Proto prosím sledujte aktuální údaje na našem webu www.taborradost.cz, kde už informace průběžně publikujeme a jakmile to bude možné, upřesníme další postup. V současné době nicméně připravujeme tábory stejně jako každoročně a máme několik možných variant, pokud budou například početně omezeny. Nejaktuálnější informace naleznete vždy na našem webu.

Doba je sice v zajetí nepříjemného skrytého nepřítel, nicméně není jen dobou strádání. Je určitým druhem výzvy, kterou je potřeba ustát. Ti starší si mohou vzpomenout na stísněné žití v komunistickém zajetí plném dezinformací a socialistických blábolů, a hned jim dnešní karanténa plná nejrůznějších rozptýlení nepřijde až tak nesnesitelná. U těch mladších sice se vzpomínkami nepochodíme, z některých jejich výpovědí ale pozoruji i lehce pozměněný žebříček hodnot, kdy se v jejich časových rozvrzích nově objevují činnosti dříve nevídané. Někteří objevují kouzlo čtení knih, další oprašují hudební nástroje prarodičů či si jen na chvíli dovolí odložit jindy nepostradatelnou elektroniku a zjišťují, že nejen sociální sítě mohou přinášet příjemné prožitky. Společně pak také nacházíme novou dimenzi své víry, kdy nechodíme na nedělní mši pro jakési alibistické

splnění našich povinností, ale o naplnění našeho duchovního života se musíme aktivně postarat sami.

I když je dnešní doba složitá, věřím, že nám dává šanci osvěžit a vytříbit ryzí hodnoty života. Uvědomit si hlouběji, proč a kam směřujeme, stejně jako kdo je naší alfou i omegou. Nepromarněme tuto šanci.

Vít Viki Kubíček
předseda Střediska Radost

Vážení přátelé, táborníci, členové i nečlenové Střediska Radost!

Ač se to nezdá, žijeme v krásné době. I když nás média a okolní svět neustále přesvědčují o opaku, předkládajíce nám nejružnější hrůzné události z dalekých i blízkých krajů, zažíváme svobodné období, kdy máme dostatek možností i prostředků k seberealizaci i růstu. Po zajištění základních materiálních podmínek našeho bytí, bez neustálé snahy o navyšování nadbytečného luxusu našehožití, zbývá dostatek příležitostí rozvíjet naše vlastní osobnosti či nabídnout své vlastní síly ve prospěch ostatních. A neodmyslitelnou součástí našich životů je i doprovázení našich dětí, ať už vlastních, nám svěřených, či jen náhodně vstoupivších do našich cest. Není to samozřejmost a ještě docela nedávno jsme o takovém životě ani nesnili.

Vzpomínám si na událost, kdy jsme jako nejmenší školáci měli nakreslit naši představu, jak bude vypadat život v roce 2000. Do konce stolení tehdy zbývalo ještě prožít celá tři desetiletí, a tak naše fantazie pracovala naplno. Na výkresech tehdy byly rakety, futuristické vysoké domy, auta pro každého... Tehdy to byly jen sny. Co jsme ale nakreslit nemohli, byla naše touha po svobodném životě, jiném než byl ten, který se kolem nás tehdy odehrával. Po životě bez obav z následků upřímně voleného slova i projevů našich názorů. Nemohli jsme nakreslit tísnivý pocit, který vyvolával vyslovený vtip či komentář na tehdejší režim, za nějž byli naši rodiče zavíráni do vězení. Nebyli jsme schopni sdělit svému okolí, že nechápeme, proč se s modlitbou musíme skrývat za uzavřenými zdmi našich domovů a proč stát se ministrantem znamenalo celkem jisté politické represe pro celou rodinu. Veřejná podpora utlačované církve, kněží či duchovních osob, byla naprosto nemyslitelná. To, že nás rodiče poslali na tábor, kde jsou také věřící děti a společně se tam tajně modlíme, cvičíme a zdokonalujeme, muselo být naším velkým

tajemstvím, včetně skutečnosti, že ten tábor byl pro nás možná větší životní školou než „základka“ v místě bydliště. Vyzrazení tohoto tajemství by přineslo kruté následky jak pro organizátory, tak pro všechny rodiny zúčastněných. Nemohli jsme ani sdělit celému světu, že bychom v rámci svých školních činností raději oželeli častý nácvik evakuace do atomových bunkrů pod školou, kde měl každý z nás připravenou svou plynovou masku, kdybychom to mohli zaměnit za malou chvilku povídání o tom, co opravdu cítíme. Ale hodiny na zdi neúprosně odpočítávaly náš čas. Přišel o necelých dvacet let později, více než deset let před zvoněním zvonů ohlašujících příchod nového tisíciletí. Z nás malých dětí už v té době byly ty větší děti, často buď dokončující studia, či již krátce po nich, a většina z nás stála aktivně v řadách účastníků Sametové revoluce ve svém okolí. Obrazně řečeno, vlastníma rukama jsme káceli temný les, který vyrostl z od základu špatné ideologie. Ve vzduchu byl tehdy cítit nový svěží závan, který dával nejen nám, ale i dalším generacím naději, že můžeme prožít své životy ve svobodném a laskavějším prostředí. Staré prohnílé stromy padly a na nás padl pocit odpovědnosti, jak s nově nabytými možnostmi naložit. Jak vysadit nový les, který odolá tlaku a touze temných ideologií.

A jak to souvisí s těmi dětmi? Užívají i ony toho svěžího větru, který tady před třiceti lety zavál? Dokáží být tím správným novým lesem, který přinese užitek pro své okolí? Názory se různí, ale já jsem přesvědčen, že ano! A ještě jednou ANO! Dostal jsem obrovský dar, kdy mohu v různě dlouhých časových intervalech opakovaně pozorovat děti a samozřejmě i mládež, která k nám jezdí. A nejen k nám. Mohu pozorovat, jak rostou jejich mladé osobnosti. Velmi si vážím jejich důvěry, kdy opustí jiné radovánky a přijdou si popovídat a často řešit něco, co je samotné tíží. Někdy žasnu nad hloubkou toho, čím se zabývají, jindy mě moc potěší jejich empatie a starost o někoho v jejich okolí. Žijí své krásné životy úměrné jejich věku a prostředí. Jen velmi málo z nich je schopno se zabývat pouze sebou samým, takoví většinou ani nemají potřebu více komunikovat. Je v nich cítit

nejen svěží vanutí svobodné, otevřené mysli, ale často i pořádně silné burácení doposud nespoutaných sil a ambicí, s upřímnou snahou použít je v tom dobrém slova smyslu. A jejich víra v tom duchovním rozměru, jak ji my dospělí chápeme, teprve nabývá na významu slova. Upřímně hledají, a i když často nenacházejí očekávané, přesto hledají dál. Díky Bohu za to! Snažíme se jim nabídnout pomocnou ruku. Je na místě jim důvěřovat a nepředhazovat jim jen neschopnost a špatné úmysly.

Teď si možná někteří rodiče povzdechnou, že to určitě nemluvím o té jejich ratolesti. Velmi se ovšem pletou. Sám jsem rodič a vím, že některé projevy dospívání naší dcery nejsou úplně přijatelné v kontextu toho, co bychom si s manželkou představovali. Ale také vím, že pod svícnem bývá tma a pohled příliš zblízka bývá zkreslený. Velmi mi v tomto také pomohlo jedno sdílení v rodičovském spolčů, které mne silně oslovilo. S ostatními rodiči jsme se dostali ke zkušenosti jednoho tatínka a pojetí cesty k víře jejich zdánlivě tápajícího syna. Otec vykládal o své modlitbě za dotek Boží lásky pro syna, kdy ale postupně vnímal Hlas, který jasně říkal: „Neboj se, to je má práce a má starost“. On si v tu chvíli uvědomoval tu odpovědnost, aby Hlas volající k víře podpořil, ale zároveň nezkreslil či nepřehlušil. Věděl, že svou nečinností, ale stejně tak i horlivostí, by mohl synovu cestu ke spáse pokazit. A v tomto vidím potřebný přístup nás všech, kteří děti doprovázíme, ať už jsou to přímo děti naše či nám svěřené. Věřím, že děti slyší ten nepřeslechnutelný, silný Hlas zvoucí je na tu správnou cestu. Je na nás, abychom jim pomohli správně pochopit význam tohoto volání. Přespřílišná horlivost a slovník plný důrazu na „musíš“ pak svou hlasitostí nezřídka vede k nechtěnému přehlušení toho správného volání a následně ke ztrátě orientace a toho správného směru cesty ke spáse i k dobrému životu. Dostali jsme od Boha jako obrovský dar svobodnou vůli, ale i ta musí ve svobodě vyrůst v nás samotných, ideálně v našem dětství, abychom ji dokázali správně používat. Někdy namítáme, že děti dnes hodně zlobí a odporují našemu dobrému snažení. Dobře si vzpomínám (a urči-

tě budete mít obdobnou zkušenost), jak tohle často říkávala moje babička, která odžila své dětství a část dospělosti ještě v c. k. rakouskouherském mocnářství. Až když jsme byli starší, vyprávěla nám, co všechno v mládí zažila a dělala, a musím konstatovat, že jsme pak mívali pocit, že jsou děti postupem času spíše čím dál hodnější. Každé zlobení je navíc příležitostí k nápravě a vítanou možností utužit vzájemné vztahy. Často si na táborech nebo setkáních беру „na popovídání“ některé děti, jejichž chování vybočuje z běžně akceptovatelného rámce. Je to obrovská příležitost pro posílení našich vzájemných vztahů, pro naslouchání a nabídku vzájemné pomoci, i pro vyjádření vzájemného porozumění. Nemálo těchto takzvaně problematických dětí u nás vyrostlo do velkých vedoucích, ti starší i do velkých dospělých osobností ve svém okolí. A to nemluvím o vzájemně silných přátelských vztazích mezi námi osobně. Každý problém je darem pobízejícím k nalezení řešení a posílení vzájemných vztahů, pokud se správně uchopí.

Vraťme se ale k našemu podobenství s lesem. Mnoho lidí dnes děsí kůrovcová kalamita a ani mne netěší pohled na vykácené lesy na Vysočině, které jsem kdysi sám jako mladý ochránce přírody vlastníma rukama sázel. Tehdy jsme netušili, že les má nevhodnou skladbu a jednou na to tvrdě doplatí. Dnes ale sázíme nové lesy a poučení z minulých chyb, doufejme, připravíme krásné lesy pro naše děti. Není to krásná představa? Díky za to, Pane! A že to není jediný příklad! Co situace v naší církvi, kdy média přináší neustále nové a nové zprávy o pochybeních v jejím společenství? Není to šance k vyřešení některých temných záležitostí, skrze než pak můžeme pro naše děti do budoucna připravit čistý stůl bez podobné zátěže? Díky za to, Pane! Nebraňme se příležitosti připravit našim dětem prostředí srozumitelnější, než jaké sami zažíváme a na němž máme často i svůj vlastní podíl. I oni budou jednou zatíženi nám dnes mnohdy netušenými problémy, které budou muset řešit. Nezatěžujme je proto ještě našimi vlastními resty. Nebojme se kácení v temném lese, který se projasní a poskytne nové místo pro nové stromky. Díky za to, Pane!

Žijeme v tomto čase ve svobodné zemi a s možností svobodně vyjádřit své názory a také třeba svou víru. To není samozřejmostí, jak dosvědčuje i ne až tak dávná historie. Přináší to také velkou odpovědnost při nakládání s těmito dary. Děkujeme za to a užívejme jich tak, aby sloužily nejen nám, ale všem, kterých se naše činy dotknou. V první řadě dětem a mládeži, které teprve na svou životní pouť vykračují. Buďme jejich dobrými průvodci na cestě ke spáse.

Vít Viki Kubíček
předseda Střediska Radost

Jak plynul čas v roce 2019

Než jsme se nadáli, je rok 2019 za námi. Všechny plány a úmysly, které jsme s ním měli, již patří do historie. Je na každém z nás, abychom posoudili, jak byl úspěšný. A domnívám se, že pro každého z nás měl ten loňský rok trochu jinou barvu. Dle mého názoru to byl dobrý rok. Zažili jsme krásné chvíle se spoustou bezvadných lidí, a i když jsme třeba zrovna neměli svůj den, vždycky bylo možné najít někoho, kdo nabídl pomocnou ruku a z ponurých chvil nás vytáhl na zářivé světlo slunečních paprsků. Myslím, že na rok 2019 budeme vzpomínat v dobrém a s hřejivými pocity z krásných vzpomínek.

Zkusme si tedy připomenout hlavní události našeho společenství, hlavní aktivity našeho Střediska Radost v roce 2019:

Celoroční pravidelná setkávání v menších skupinách i nepravidelné akce menšího rozsahu (neuvádíme termíny ani počty účastníků z důvodů značného rozsahu i složité dostupnosti dat)

13. 1. a dále v periodě cca 1× za 3 týdny Setkání CHRTu: (zkratka pro uskupení vedoucích, kteří CHystají Radostně Tábor) v Brně na Jamborce, účast v průměru okolo 10–15 osob o víkendech, věnováno formulaci základních úkolů okolo táborové ideje, programu, zápisníku a vůbec všemu, co s táborem souvisí. V rámci těchto setkání proběhly i zájmové aktivity ve skupinkách.

31. 1.–3. 2. Pololetky 2019: tradiční zimní setkání na Americe, 58 osob, atraktivní herní a kreativní program

1.–3. 3. Jarní Forward 2019: Noční hlídka, školení mladších vedoucích na Americe, 28 osob, zážitkový i naučný program

15.–17. 3. **Jarňáky 2019:** za doznívající zimní atmosféry na Americe, 41 osob, téma Záhada Orient expresu, tajemná a dobrodružná tematika

29.–31. 3. **Teambuilding pro vedoucí:** pracovní, zážitkový i školicí víkend na Americe určený primárně pro vedoucí a techniky

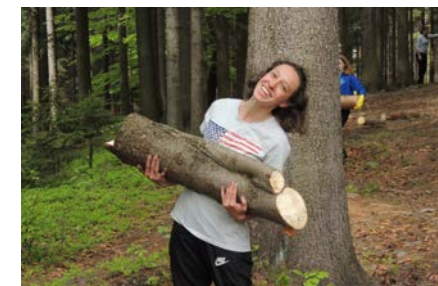
17.–21. 4. **Velikonoční setkání 2019:** slavení velikonočních svátků na Americe s o. Jaroslavem Čuprem, cca 65 osob, náplň převážně duchovní, na loňské téma „Jsem odsouzen“ navázalo téma „Já jsem soudce“, mimo to také hry a procházky krajinou Orlických hor, na konci setkání americké velikonoční nadělení

26.–28. 4. a 3.–8. 5. **Květnové brigády na Americe:** účast celkem cca 190 osob, opravy a údržba areálu na Americe za účasti vedoucích, táborníků a jejich rodičů

8. 5. **DOD 2019 – den otevřených dveří na Americe:** otevřeno pro kohokoliv, rodiče – příbuzné, bývalé táborníky a jejich rodiny, aj. Krásné a milé setkání plné vzpomínek, fotografií, filmů a spousty dalšího, co nám připomínalo časy již dávno minulé, ale i ty současné, s výhledem do budoucna...

16. 1., 13. 3., 15. 5., 11. 9., 2. 10., 17. 11., 27. 11. **Rada SR:** účast průměrně 10–15 osob, projednávání záležitostí chodu Střediska Radost, příprava a reflexe jednotlivých aktivit SR, kontrola přípravy táborů a řešení personálních otázek, reakce na úspěchy a problémy uvnitř SR

24.–26. 5. **Rádcovské setkání 2019 na Americe:** cca 91 osob, setkání pro formaci a praktickou výuku rádců, skládání rádcovských

zkoušek, školení praktikantů a instruktorů, komunikace mezi vedoucími a rádci

31. 5.–2. 6. Jarní obnova 2019: praktické i pracovní setkání technických vedoucích na Americe, účast cca 30 osob

7.–9. 6. Sportovní setkání na Americe 2019 zaměřené na sport a práci: účast cca 28 osob, určeno primárně pro účastníky nad 15 let

21.–29. 6. Stavěčky na Americe 2019: cca 62 zúčastněných osob, stavění stanů i dočasných staveb nutných pro úspěšný průběh táborů, příprava areálu, materiálu, kuchyně, marodky atd., včetně zábavních a herních programů, velká sobotní a nedělní výpomoc některých tatínků s dětmi

29. 6.–31. 8. Tábory na Americe 2019: 3 × 14denní tábory pro děti 9–16 let v průměru po cca 125 dětech, 1x týden pro děti ve věku 6–8 let v počtu 85 dětí, 4x šestidenní tábory pro děti i s rodiči po 40–95 účastnících dle běhu. Včetně personálu a vedoucích prošlo v období letních prázdnin našimi tábory na 860 účastníků.

13.–15. 9. Záříjové pracovní setkání: účast 57 osob, opravy a údržba areálu na Americe, převedení na zimní provoz

4.–6. 10. Říjnový Forward 2019: účast 22 osob – školící, zážitkový a pracovní program pro mladší vedoucí v cyklu „Táborníkem nemůžeš být navždy, buď tedy dobrým vedoucím“

11.–13. 10. Poslední běh 2019: účast 39 osob, akce pro vedoucí, půl dne práce, odpolední vycházka, večerní posezení a vzpomínání na proběhlé tábory, duchovní neděle

25.–29. 10. Podzimní listí 2019 na Americe: účast 82 osob, nabitý

zábavní, kreativní a sportovní program včetně duchovních prvků programu, společné zpívání, téma „Cesta kolem světa za čtyři dny“

23. 11. Školení vedoucích „u ombudsmana“ 2019 v Brně: účast 75 osob, praktické i teoretické vědomostní kurzy pro praktikanty a vedoucí, stejně jako pro starší rádce

23. 11. Schůze Obce Střediska Radost, tradičně v Brně: účast 92 osob, schválení zprávy o činnosti a hospodaření Střediska Radost za rok 2018, volby do Rady SR na roky 2019–2022

29. 11.–1. 12. Adventní obnova: účast cca 28 osob, práce na výrobě stanových podsad a další pracovní aktivity, duchovní program, mentální hody

29. 12. 2019–2. 1. 2020 Vánoční setkání: kouzelné Vánoce na čerstvě zasněžené Americe, účast 48 osob, společné slavení Silvestra a Nového roku, hodnotný duchovní program, zpívání koled a další vánoční program, téma „Hudba na každém kroku“

Jde o neúplný výčet akcí, neuvádíme akce menšího rozsahu a pravidelné setkávání na různých místech. I tak je patrná bohatost našeho programu. Průběh jednotlivých akcí dokumentují články a fotogalerie na www.taborradost.cz, kde je možná malá exkurze na jednotlivá setkání i tábory.

Rádi bychom touto cestou poděkovali všem, kteří se na přípravě a průběhu našich setkání podílejí či je organizují. Bez jejich nezištné obětavosti by nebyla Radost radostí.

Duchovní život ve Středisku Radost

Duchovní život ve Středisku Radost je jedním ze tří hlavních pilířů naší činnosti. Hodně o něm mluvíme, hodně jej propagujeme, ale často není všem tak úplně jasné, co se za tímto pojmem vlastně skrývá. Na první pohled vidíme každodenní mši svatou, půlhodinový podvečerní duchovní program a průběžně modlitby, které nás celý den provázejí. Mnoho her a i pojetí celého programu, ať již na setkáních během roku či na táborech, koresponduje ve svém edukativním rozměru s naším směřováním ke společnému cíli. Pod povrchem však kvasí úplně něco jiného. Boj každého z nás o svou vlastní duši, o nalezení té správné cesty k našemu Pánu, o naše přijetí této cesty za vlastní. Ta cesta má mnoho podob, stejně jako každý z nás vnímá obsah slova „láska“ v trochu jiném, velmi osobním pojetí.

Zkusme se na tento aspekt podívat ještě z jiného úhlu. Doprovážíme děti, které mají velmi rozdílné chápání duchovního rozměru svého života. Schválně se vyhýbám slovu víra, protože pro velkou část z nich je tento pojem značně nekonkrétní, představují si pod ním často spíše všechny povinnosti, které jsou jim doma či v kostele zdůrazňovány, ale které jsou pro ně často právě jenom těmi povinnostmi. Najednou se ocitají ve společenství, kde je normální mluvit o vlastních pochybách i pochybeních, kde i ostatní teprve hledají, co vlastně pojem „víra“ znamená. Mohou se opřít o své vrstevníky, kteří už jsou ve svém hledání trochu napřed, ale kteří už také dobře vědí, že slovní spojení „pevná víra“ patří spíše do oblasti sci-fi než do reálného života plného problémů a nejasností. Pevnými majáky v tomto hledání jsou jim pak i naši kněží, kteří během setkání i táborů neúnavně vykonávají svou službu sklonění k maličkým, pro něž žádný dotaz není špatný a každá chvíle je vhodná pro laskavou debatu i o těch zdánlivě nicotných problémech našich duší, potažmo o stavu naší víry. V době dospívání do hry ještě přistupuje aspekt hledání vlastní cesty mimo „domácí“ zkušenost, což je přirozené a potřebné.

Občas můžeme pozorovat rozdíl u dětí, které si svou víru musí samy vybojovat a obhájit, nezdá se, že jsou z nevěřících či nepraktikujících rodin. Ty jsou pak často rychleji na správné cestě než děti z rodin, kde je víra tradiční a tudíž často pouze pasivně přijímaná, i když to na první pohled tak nevypadá. My starší vzpomeňme na naše vlastní hledání, jak moc pro nás kdysi znamenal názor vrstevníka a námi zvolené autority, spíše než názory rodičů a ustanovených autorit, které jsme tak rádi negovali. Mnoho rodičů si tento aspekt moudře uvědomuje a tak docela často uvádí jako důvod pro účast svých dětí u nás právě jejich obohacení o nové zkušenosti v duchovním životě. Je pak už na samotných dětech, jak tyto podněty zpracují. Není naším cílem děti k víře „přitáhnout“, ale nabídnout jim způsob, jak mohou svou cestu k Bohu samy objevit či prohloubit a přijmout za vlastní. Díky Bohu za tuto příležitost.

V této situaci nelze opominout obrovský dar, kterého se nám dostalo. V době nedostatku kněží se na našich akcích a táborech střídají vynikající kněžské osobnosti, které dokáží svým laskavým přístupem duchovně nasycit nejen děti žijící aktivně ve víře, ale nabídnout cestu i dětem, které jsou buď úplně bez víry, nebo jejich život ve víře ještě nezažehla ta správná aktivační zkušenost. S velkou pomocí našich otců biskupů Vojtěcha Cikrleho a Jana Vokála pak můžeme nabídnout našim dětem skvělé průvodce v jejich hledání či upevnování víry. Jako pilíře organizace našeho duchovního života se pak za poslední roky vyformovalo trio o. Josef Zajíček Suchár s o. Jaroslavem Čuprem a o. Romanem Kubínem – s díky se skláníme před jejich obětavou službou v našem společenství. Díky Pane za tyto Dary!

Tak jako každoročně uvedme, kdo v roce 2019 zajišťoval duchovní službu na táborech a akcích během roku:

Rektor naší kaple a osoba odpovědná za duchovní službu ve Středisku Radost: o. Josef Zajíček Suchár. Služba na běžících: 1. běh první týden o. Vojtěch Vojty Loub, druhý týden pak o. Stanislav Pacner, 2. běh první týden o. Alois Lola Heger, 2. týden o. Roman Kubín, na 3. běhu první týden o. Ondra Kunc, druhý týden o. Jaroslav Čupr,

4. běh o. Pavel Hardy Liška a o. Karel Moravec, 5.–8. běh táborů rodin svými návštěvami obohatili o. Jan Pitřinec, o. Martin Holík, o. Ondra Kunc a o. Tomáš Hoffmann. Na setkáních během roku nás nejvíce doprovázeli o. Roman Kubín, o. Jaroslav Čupr, o. Ondřej Kunc a o. Josef Zajíček Suchár. O. Jaroslav Čupr se navíc postaral o výchovné působení na naše vedoucí na školení „u ombudsmana“ i na dalších formačních akcích.

Je na místě poděkovat všem, kteří se na duchovním životě Radosti jakkoliv podílejí. Rovněž bych vás rád poprosil o modlitbu za naše kněze, aby měli dostatek sil ve své službě a náš Pán je svou laskavou přítomností posiloval a vedl. Děkuje.

Vít Viki Kubíček, o. Josef Suchár a o. Jaroslav Čupr

Získané dotační tituly a dary 2019

Každým rokem žádáme státní instituce i místní samosprávy o finanční podporu naší činnosti. Tyto instituce pak dle svých kritérií a vlastního ohodnocení kvality našich projektů i charakteru naší práce s dětmi a mládeží rozhodnou o výši své finanční podpory. V roce 2019 byla tato podpora vyjádřena částkou 600 tis. Kč a byla za posledních deset let nejvyšší, což nás podporuje ve vlastním rozvoji i kvalitě naší práce. K této částce pak musíme doložit vlastní finanční spoluúčast dle předložených projektů. Za takto vyjádřenou podporu naší práce srdečně děkujeme.

Jednalo se o tyto dotační tituly:

- Neinvestiční dotace Jihomoravského kraje – 200 tis. Kč + naše spoluúčast 200 tis. Kč – „Oprava havarijního stavu stanů a vybavení tábořiště“. Tato dotace nám pomohla opravit čtyřicet nejvíce opotřebených stanů, jejichž podsady patřily k prvnímu vybavení budovaného tábořiště v sedmdesátých letech minulého století. Byly k nim nakoupeny nové celtý i další vybavení tábořiště, byla pořízena např. oprava rozhlasu či elektroinstalace.

- Neinvestiční dotace Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy (MŠMT) – 250 tis. Kč + naše spoluúčast 1200 tis. Kč – dotace určená na podporu krytí provozních nákladů na našich akcích, zejména dopravného na akce, školení vedoucích, energií při akcích, materiálu na akcích a podobně.

- Neinvestiční dotace Magistrátu města Brna – 90. tis. Kč – dotace na zakoupení vybavení pro naši táborovou základnu a na podporu jejího provozu. Z těchto prostředků jsme zakoupili například novou varnou stoličku do kuchyně, některé nářadí a vybavení, uhradili jsme část nákladů spojených s pronájmem klubovny, elektrické energie na

Americe, sadu oblíbených stolních her i naučné literatury pro vedoucí a další.

• Neinvestiční dotace Jihomoravského kraje – 60 tis. Kč + naše spoluúčast 60 tis. Kč – „Pro Radost 2019“ – podpora kreativní činnosti na akcích pro děti a mládež. Z této dotace jsme mohli nakoupit materiál a vybavení pro nejrůznější tvoření na akcích a setkáních. Setkali jsme se s úspěchem u výroby elektronických hraček a dárků, stejně jako u činností při opracování dřeva. Kreativní aktivity jsou mezi účastníky našich akcí velmi oblíbené.

Jsme vděční i za pokračující podporu naší práce ze strany jednotlivých dárců v roce 2019, ať už se jedná o dary z firemního prostředí, či o dary od konkrétních osob. Máme radost z vaší štědrosti, směřované primárně na podporu naší práce a na činnosti směřující k našim dětem. Snažíme se vaši důvěru nezklamat a získané prostředky použít maximálně účelným způsobem. V roce 2019 jsme z vašich darů financovali například spoluúčast při nákupu kráječe na chleba či nákup nových stanových celt a dalšího vybavení. Obzvláště dívčí část našeho tábora ocenila postupnou obměnu již vysloužilých a obtížně udržovatelných stanů. Přijaté dary nám také pomáhají udržet cenu táborů a akcí na přijatelné cenové úrovni, zároveň kryjí část platby za ty, kteří jsou v obtížné finanční situaci a ocení nabízenou pomoc pro jejich děti úlevou z jejich plateb.

V celkové částce jsme z vaší štědrosti přijali dary v hodnotě 649 tis. Kč. Pokud se podíváme na podíl jednotlivých druhů darů, pak trvalé příkazy nás obohatily částkou 242 tis. Kč, ostatní jednorázové dary částkou přes 44 tis. Kč a dary z firemního prostředí často vázané na konkrétní účel použití na základě darovací smlouvy částkou 363 tis. Kč. Pokud vás překvapí částka z firemního prostředí, pak vězte, že za ní stojí především tyto firmy: Spel, Air Vision Technologies, VHK Partners AK, firma Vacula, C-LAB Services, Gastroservis, Topwet a další.

I když se částka za obdržené dary zdá být velkorysá, neznamená to pro nás přebytek peněz na utrácení. Opak je pravdou. Vzhledem k neziskovému charakteru naší činnosti jsou dary a dotace jedinou cestou, jak se dále rozvíjet a také udržovat náš majetek v provozuschopném stavu. Navíc jsme v případě dotačních titulů povinni dokládat naši finanční spoluúčast, což je možné právě jen s pomocí obdržených darů.

Také jsme rádi, že slyšíte naše volání o výhodnosti tzv. trvalých příkazů. Jejich výše se každoročně zvyšuje a v roce 2019 dosáhla úctyhodné výše. Ačkoliv znamenala snížení jednorázových darů, dovoluje nám lépe a efektivněji plánovat rozvržení nákladů a investic v čase. Navíc jsme si vědomi, že některými dárci jsou také studenti nebo velmi mladé rodiny, které nemají peněz zrovna nazbyt. Takovéto štědrosti si obzvláště vážíme.

Za obdržené dary a dotace všem poskytovatelům upřímně děkujeme!

1. běh tábora

1. běh tábora

Ekonomický přehled Střediska Radost za rok 2019

Ekonomická situace v roce 2019 byla trochu odlišná od situace v předchozích letech. Zrychlující se inflace a jí neodpovídající korekce ceny táborů a našich aktivit po několika letech rozevřela pomyslné nůžky mezi příjmy a výdaji. Vzniklý deficit zatím kryjeme z vlastních zdrojů a přijatých darů. I tak je pro některé rodiny zvýšení ceny táborů či akcí citelným zásahem do rozpočtu. Naštěstí se i v tomto můžeme spolehnout na naše podporovatele a nabídnout pomoc těm, pro které je platba za jejich děti příliš vysoká. Cena potravin, které tvoří majoritní část našich nákladů, navíc roste rychleji než ostatní položky hodnocené pro stanovení míry inflace v daném období. Přílišná snaha na nich ušetřit však pravděpodobně není tou nejlepší cestou ke zdravému stravování našich dětí. Navíc se koncem roku podařilo dokončit vyrovnání s naší mateřskou organizací a převést pozemky a zbývající nemovitosti pod správu Střediska Radost, podrobnosti k této věci naleznete v jiném článku tohoto Zpravodaje. I když jsme tuto částku měli léta odloženou bokem a s tímto výdajem jsme počítali, jde o jednorázovou investici, která odstartovala sérii dalších nákladů a investic. To vše se projevilo v ekonomické bilanci Střediska Radost za rok 2019.

Přesná čísla za rok 2019 ještě neznáme, protože v době tvorby tohoto článku ještě nebyla uzavřena všechna vyúčtování přijatých dotací ani některé nákladové položky, na jejichž základě mohou být následně předány podklady daňovému poradci ke zpracování. Kdo by měl zájem o finální účetní výkazy za rok 2019, může si je po jejich zpracování vyžádat na mailu ekonom@taborradost.cz, budou rovněž zveřejněny na každoroční schůzi Obce Střediska Radost.

Předběžný přehled finančních toků v roce 2019 včetně dotací a darů:

Příjmy za rok 2019, celkový součet 2.869,- (v tisících Kč):

- platby účastníků akcí a táborů – cca 51 % celkových příjmů Střediska Radost plynoucích z konkrétních aktivit a pořádaných akcí (1.460,-)
- členské příspěvky členů Střediska Radost – cca 4 % příjmů (120,-)
- dary členů i nečlenů Střediska Radost – cca 23 % příjmů (649,-)
- dotace z veřejných rozpočtů – cca 21 % příjmů (600,-)
- ostatní příjmy (pronájmy, úroky atp.) – cca 1 % příjmů (40,-)

Výdaje za rok 2019, celkový součet 2.830,- (v tisících Kč):

- potraviny na akce a tábory – cca 44 % nákladů (1.230,-)
- energie na akce a tábory – cca 8 % nákladů (220,-)
- materiál a služby na akce a tábory – cca 17 % nákladů (487,-)
- opravy a údržba základny areálu Amerika – cca 16 % nákladů (465,-)
- přímá spoluúčast dotačních titulů – cca 9 % nákladů (260,-)
- režijní náklady a služby – cca 6 % nákladů (168,-)

Investiční výdaj za rok 2019 – 400 tis. Kč

Stejně jako v předchozích letech vykazujeme kladnou bilanci výsledku hospodaření, která je nutná pro další spolufinancování dotačních titulů v následujících letech i jako záloha pro mimořádné události.

Další informace si můžete vyžádat na mailu ekonom@taborradost.cz.

Zpracoval Vít Viki Kubíček

Jitřenka 2019

Na Jitřenku se pohlíží jako na „malý“ tábor, protože ten „velký“ se přece odehrává pro starší děti, je delší a náročnější. Ale když jste kluk nebo holka ve věku třeba sedmi let, nikoho na Americe neznáte a jste poprvé sami na všechny boty, trička, ručníky (jak vlastně ten můj vypadá?), poštovní známky a adresy babiček..., tak ten týden pod stanem na horské louce je až až. A když jste kluk nebo holka ve věku nad 20, 30 či 50 let a snažíte se udělat své družině ten týden krásný, předcházet problémům, znát předpověď počasí, udržovat si povědomí o všech plavečkách, pastelkách, spacácích, mít naladěné ucho naráz pro deset dětí a dvacet dospělých..., tak ten týden na horské louce je fakt velký výkon.

Tolik na úvod, aby čtenář věděl, že není malých táborů. Ročník 2019 přenesl Jitřenku zas na palubu Jitřního poutníka, kterou zabydlelo osm družin táborníků – adeptů nejprve na plavčíky a později na námořníky. Vedení běhu se opět ujala Bety – Eliška Škrobová, spolu s ní oblékli pruhované tričko také o. Hardy – Pavel Liška, kuchařky Marcela Běhounová, Stanislava Kozlíková a Hana Adámková, zásobovač Honza Vejsada, zdravotnice Eva Kozlíková a tým zkušených i začínajících vedoucích. Programem nás vedl příběh s každodenními dobrodružstvími na objeovaných ostrovech, pod heslem „Vyvalte sudy!“ jsme ale z ničeho nedělali drama. Velký prostor opět dostala hudba, tancování, čas strávený v lese a sportování. Počasí nám přálo a všechny děti byly v dobré zdravotní kondici, a tak všechny bez problémů zvládly stanování a nepotrápila nás žádná zranění. Co víc si přát? Zveme ke vzpomínání nad obrázky a texty zavěšenými na webu a těšíme se na příště.

Zpráva z rodinek: Co z toho dítěte bude?

Popelář – řekl syn. Doktor nebo inženýr – odvětil tatínek. Nic z toho jsme ale v nabídce učebních oborů neměli. Ano, čtete správně. Letošní rodinky probíhaly v duchu učení se řemeslům. Každá z rodin si na začátku vybrala řemeslo, kterému se celý týden pilně učila. Na tábořišti papírníci potkávali perníkáře a ševce, kameníci obědvali s pekaři i řezbáři, o zábavu i poučení se starali kejklíři, hudci i hvězdáři, hrnčíři vedli rozcvičku pro kováře, truhláře, zedníky, svíčkaře a kloboučníky. Učili jsme se nejen svému řemeslu, ale přičichli i k ostatním oborům. Hned první den tábora jsme založili žitný kvásek, který jsme v dalších dnech dokrmovali. Abychom dílu porozuměli pořádně, čtvrtý den tábora byl den chleba. Klasy žitné a pšeničné jsme posbírali na poli, vlastníma rukama zrno vymlátili, od plev vyfoukali a na mlýnku umleli mouku. Těsto jsme zadělali, nechali vykynout a v podzemní peci upekli. Byl to zážitek všesmyslový: vyhrabat ho po hodině pečení z podzemí, vidět, že neshořel, cítit, jak krásně voní a slyšet, jak „zvoní“. Chuť, na tu přišlo až druhý den u snídaně.

Naše učení bylo zakončeno velkým Jarmarkem, kde se prodávalo, kupovalo, vesele se radovalo. Domů jsme se rozjížděli s výučním listem a novými zkušenostmi z mnoha řemesel. Děti, už víte, co z vás bude?

Po prvním řemeslném běhu rodinek následovaly ještě další dva běhy s vlastním programem pro menší děti i batolata. Budoucnost tábora je tak zajištěna!

Akce: Americký ples 2019

V sobotu 23. listopadu 2019 se vedoucí i táborníci všech běhů, jejich rodiče a další členové Střediska Radost sešli na druhém ročníku Amerického plesu. Opět jsme se veselili v kulturním domě v Bystrci a i tento rok se ples vydařil. Myslím, že se mnou zúčastnění budou souhlasit, když řeknu, že se všichni skvěle bavili. Stejně jako minule nám k tanci hráli nepřekonatelní Eremy, v jejichž výběru si každý přijde na své – od milovníků Elvise, přes U2 až po Coldplay. Abychom zachovali tu správnou táborovou atmosféru, v průběhu večera jsme si také několikrát mohli zatancovat pěkně po našem – autobus, Zuzanu nebo bránu, neboli country tance. Během večera proběhlo také jedno stínové předtančení v podání bývalých i současných táborových vedoucích. Na závěr nesměla chybět tombola se spoustou cen. Po celou dobu plesu byla k dispozici teplá večeře, fotokoutek – #americkýples, (ne)vinný bar a také kavárna. Pokud se taky s táborovými kamarády a známými rádi setkáváte i mimo tábořiště, Americký ples je skvělá volba! Pobavíte se, zatančíte si, něčím si i připijete, a to všechno ještě ve skvělé společnosti. Takže pokud byste ještě ohledně příštího plesu váhali, návod všichni znáte: „Kdyyybyyy tak náhodou...“

Karolína Svobodová

Kam naše cesty povedou? aneb Co nás čeká a nemine? ... Děkujeme!

Na tomto místě jste zvyklí nacházet výčet plánů, které jsme si připravili pro následující rok. Letos nebudeme dělat výjimku, ale podíváme se na naše plány trochu z jiného pohledu.

Nejdřív trocha zjednodušené historie pro ty mladší, aby pochopili souvislosti komplikované cesty k dnešnímu Středisku Radost. My starší, kteří jsme jezdili na Ameriku před 30–52 lety, zavzpomínáme a možná zařadíme některé detaily.

Táboření na Americe má dlouhou historii, už těsně po druhé světové válce tam jezdily tábořit jiné organizace, jako Sokol z Vysokého Mýta (dodnes chodí Sokoláci ve vysokém věku naše tábořiště každoročně navštívit) a později státní organizace Potraviný Pardubice (také nás navštěvují). V šedesátých letech, v době mírného uvolnění komunistického teroru, pak toto dočasně opuštěné místo nacházejí zástupci z brněnské farnosti sv. Augustina vedení pány Adámkem a Kratinou, kteří zde hledali místo pro rodinné tábory. A našli. Postupem času rozvíjejí táborovou myšlenku i pro samotné děti a přizvou Tiška, vedoucího ministrantů u sv. Augustina, a dále 91. skautský oddíl ze Starého Brna. Tady někde začíná historie našich táborů, jak je známe dnes. Někde na konci šedesátých let minulého století. Táborová brána se stromy, jejíž repliku jsme před dvěma lety postavili, je dílem skautů, stejně jako forma táborového denního režimu. Intenzivní duchovní náboj všeho, co se na Americe děje, je dílem na kněze později tajně vysvěceného Tiška, který práci s dětmi obětuje celý svůj život. A jsou zde ještě dvě výrazné osoby v pozadí. Jednou je otec Stanislav Krátký, biskup podzemní církve, který je jakýmsi ideovým motorem událostí na Americe i mimo ni. Ten je nicméně s při-

cházející krutou komunistickou normalizací sedmdesátých let tvrdě a nemilosrdně komunisty perzekuován; třeba jen fotografie ze mše svaté se skauty na Americe v místě dnešního Jericha je pro komunistickou zlovůli důvodem k zákazu existence 91. skautského oddílu ze Starého Brna. Druhou výraznou osobou je Tiškův tatínek pan Fráňa, bývalý prvorepublikový vojenský důstojník, člověk se smyslem pro organizaci a pořádek. Mladého Tiška jistí ze zálohy, řečeno po vojen-
sku, a byť stojí v pozadí, je nepsanou hlavou celého projektu „Tábora Radost“. My starší si rádi vzpomeneme na jeho skromnou a nenápadnou postavu v baloňáku, která s námi ráda debatovala o všem možném na lavičkách za stany (*poznámka na okraj: Tiškův tatínek zemřel v roce 1981, Bůh buď milostiv jeho duši. Myslím, že nebudu jediný, kdo na něj velmi často a vděčně vzpomíná, byl velkou osobností. Po jeho smrti jej Tiškovi alespoň z části nahradil o. Josef Zajíček Suchár*). On byl pak autorem projektu ve zkratce označovaném jako TND, kdy pod hlavičkou organizace rekreačního družstva byly pořádány letní tábory pro děti. Jinak to ani v komunistickém režimu nebylo možné. V této organizaci pak byly členy osobnosti, které se nebály riskovat dopady komunistického teroru v případě prozrazení pravé podstaty našeho dětského tábora. Těžiště členské základny pak bylo nejen v Brně, ale hlavně v oblasti Rousínova, Pošukova, Blažovic a okolí. Tito lidé společně s rodiči dětí, které na tábor v té době jezdily, byli také hlavními finančními zdroji pro budování areálu tábora na Americe. Dnes snad ani nelze popsat, co všechno riskovali a jak velká byla jejich osobní statečnost, když se rozhodli touto cestou jít. Věříme, že právě díky Boží režii zde vzniklo velké dílo, které ani komunistická zlovůle nedokázala rozbořit, i když se o to nejednou snažila.

Ubíhaly nelehké, ale plodné roky, až přišel rok Sametové revoluce. Situace se obrátila a i naprosto neorientovaní lidé pochopili, že se tady odehrálo něco velkého, co nemohlo proběhnout bez Boží pomoci. Tábory se rozrostly, počty běhů znásobily, Tišek se stal velkou a známou osobností. V té době začalo být Tiškovi jasné, že pro další pokračování tohoto Božího díla je potřebná jiná právní forma

dosud užívané organizace. Založil tedy Středisko Radost, neziskovou organizaci, v té době občanské sdružení, které spatřilo světlo právního světa v roce 1994. Z administrativních důvodů postupně převáděl veškeré procesní činnosti na tuto organizaci. Nemovitosti ale zůstávaly dál v TND. Postupně se ukazovalo, že tento stav je značně nepružný a generuje problémy především při správě a údržbě nemovitostí. Nebylo jednoduché pro úřady argumentovat slovy, že jsme sice dvě organizace, ale titíž lidé mající stejný zájem – pomoci dětem vyrůst v dobré a zdravé osobnosti. Nakonec jsme společně zvolili cestu, kdy TND převedlo veškeré své nemovitosti na Středisko Radost.

Děkujeme. Bereme na sebe odpovědnost za další směřování a cestu našeho společného díla. Vnímáme, kolik osobních obětí, strachu, financí a nejrůznějších forem darů se muselo sejít, aby dnešní Středisko Radost mohlo říct: Kráčíme dál, na dobrých základech, a snažíme se plnit to, k čemu nás minulá generace pobídly a zavázaly. Kráčíme v jejich šlépějích. Děkujeme a nezapomeneme („Je me souviens“). Není My a Vy. Jsme jen My společně a kráčíme dál..

A tak tedy na konec, co nás čeká a nemine? Naskýtá se odpověď, kolik toho bude potřeba přestavět, co všechno bude potřeba zajistit, naplánovat, naprojektovat, ufinancovat, musíme zajistit správu cca 20 hektarů pozemků a deseti staveb a já nevím co ještě. Nevěřte tomu! TO HLAVNÍ JSOU DĚTI, které máme doprovázet. A tak nejdříve ze všeho budeme chystat akce pro děti, třeba Vánoce, Pololetky a v létě tábory, to je TO HLAVNÍ. Na pozadí s pomocí rodičů i nás starých táborových fosílií budeme pracovat na rozvoji naší základny na Americe. Nechceme budovat „tábor hotelového typu“, jak si nás dobírá Gio, ale místo, kde dnešní děti budou nacházet Cestu, Naději a Lásku, kterou jsme tam MY nacházeli v našich dětských letech a dodnes nacházíme. Děkujeme. Věříme, že Boží láska nás neopustí a my všichni budeme dál pracovitými dělníky na jeho Velkém díle.

za Středisko Radost i TND Víť Viki Kubíček

Trvalý příkaz pro Radost – jsme vděční!

Před více než dvaceti lety začal jeden bývalý táborek, který jezdil na Ameriku od prvopočátku, zasílat určitou finanční částku. Pravidelně, každý měsíc. Z jeho pohledu to tehdy bylo naprosto normální, protože na táboře prožil spoustu nezapomenutelných chvil, našel si zde manželku a dnes na Ameriku jezdí jeho děti. Pro tohoto bývalého, ale dnes stále aktivního podporovatele Radosti to byl vcelku logický krok, jak pomoci tomuto dílu. Z našeho dnešního pohledu bychom řekli, že to byl „malý krok pro tohoto táboreka, ale velký skok pro Středisko Radost“. Jsme nesmírně vděční tomu, kdo se rozhodl pro tuto cestu podpory, a byl jedním z prvních, kteří si uvědomili, že tábor nemá šanci financovat se sám ze své podstaty. Jsme vděční a děkujeme dalším čtyřiašedesáti lidem, kteří se později rozhodli pro podobný krok jako náš první trvalý dárci a stali se také trvalými dárci Střediska Radost. K tomuto rozhodnutí, byť to může vypadat snadně, nevede jednoduchá cesta. Proto jsme rádi za každého, kdo se rozhodne a daruje. Ať už jednorázově nebo pomocí trvalého příkazu. Pokud jste se dočetli až sem, prosím zastavte se a zavřete oči. Vzpomeňte si na svůj první okamžik na Americe. Na stavění tábora, kolo štěstí, stezku odvahy, olympiádu, kompletář v kapli, na Tiška... Vzpomínáte? Jaké to bylo? Stálo to za to? Pomozte nám, pokud můžete, aby tyto vzpomínky získaly i další děti. Děkujeme.

Jiří Fred Vacula

6. běh – tábor rodin

7. běh – tábor rodin

Pro ty, kteří by rádi zaslali finanční dar bankovním převodem, ať už formou trvalého příkazu či jako jednorázový dar, uvádíme následující informace pro zadání platby:

ČÍSLO ÚČTU: 110 524 067 / 0300 ČSOB Poštovní spořitelna

VARIABILNÍ SYMBOL PRO DARY: 477

**SPECIFICKÝ SYMBOL: 0100 pro trvalý příkaz,
pro jednorázový dar použijte 0200**

V upřesnění platby uveďte DAR + jméno + telefon plátce daru

Velmi uvítáme, pokud se rozhodnete pro opakované platby formou tzv. trvalého příkazu, kdy svůj zamýšlený dar rozdělíte na pravidelné měsíční platby. Umožní nám to lépe plánovat využití darů. Děkujeme za pochopení. Na poskytnutý finanční dar vám rádi vystavíme potvrzení pro účel snížení daňového základu, pakliže nám nejlépe mailem (na ekonom@taborradost.cz) nebo vyplněním formuláře na www.taborradost.cz upřesníte plátce daru a platbu samotnou kdykoliv po její realizaci. Na dary v součtu roku přesahující 1000,- Kč vystavujeme potvrzení automaticky v lednu následujícího kalendářního roku, pokud je jejich plátce jednoznačně identifikovatelný.

Potřebuji si vyřídit...

Kontakty na jednotlivé osoby najdete na našem webu v sekci Středisko Radost – Kdo je kdo.

Akce během školního roku:

Seznam akcí a informace k přihlašování i k jejich průběhu jsou na našem webu v menu Akce.

Platby a výši účastnického poplatku na akcích řeší Viki – setkani@taborradost.cz.

Konzultace zdravotního stavu či zajištění dietního režimu vyřizuje Ajka – zdravotnik@taborradost.cz.

Ostatní problémy či upřesnění řeší Viki – statutar@taborradost.cz, popř. aktuální vedoucí akce.

Tábory:

Obecné informace k termínům táborů, způsobu přihlašování a podmínkám účasti najdete na našem webu v menu Tábory. Aktuální informace pro nástup na tábor a jeho průběh najdete tamtéž, univerzální mail pro řešení otázek kolem tábora je tabory@taborradost.cz.

Potvrzené přihlášky a lékařské posudky se zasílají na adresu: Středisko Radost, z. s., Mrkosova 2043/20, 615 00 Brno. Zpracování koordinuje Tomáš, použijte adresu tabory@taborradost.cz.

V nestandardních případech a po 20. 6. již veškeré doklady k táborům zasílejte přímo na naši táborovou základnu s adresou: Tábor Radost, Středisko Radost, z. s., Samota Amerika R25, 561 82 Klášterec nad Orlicí.

Nestandardní platby za tábory, slevy, rozklad plateb či odložení je nutné domluvit s Vikim, popř. na mailu ekonom@taborradost.cz.

Diety, úpravu jídelníčku a specifické požadavky na táborovou stravu konzultuje Ajka – zdravotnik@taborradost.cz.

Umístění dítěte ve stanu či družince či jeho zařazení (i u netábor-

níků) konzultuje aktuální vedoucí běhu či uveřejněný určený zástupce vedení běhu, informace na našem webu v menu Tábory.

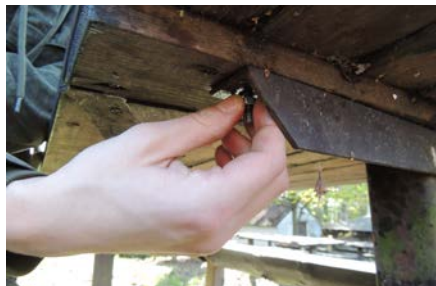
Potvrzení účasti na táborech, vystavení faktury pro zaměstnavatele, nejruznější posudky či jiná dobrozdání vydává Viki – statutar@taborradost.cz – na základě vašeho požadavku vyplněním formuláře na webu, specifikací požadavku v mailu či v předem domluvených případech osobně přímo na táborech.

Nestandardní příjezdy a odjezdy z tábora, mimořádné návštěvy na táboře či řešení nestandardních situací na táboře dohodnete s aktuálním hlavním vedoucím tábora či s Vikim – statutar@taborradost.cz.

Specifické situace dětí (ale i vedoucích) na táboře, poznatky rodičů dětí, které vyžadují zvláštní přístup, popř. jiné podněty řeší Viki – statutar@taborradost.cz, v případě Jitřenky Eliška Bety Škrobová.

Univerzální kontakty:

- Univerzální telefon Střediska Radost: 733 741 741, většinou jej u sebe má Viki či aktuální vedoucí přítomný na akci či táboře.
- Univerzální mail stredisko@taborradost.cz je určen pro řešení situací kolem spolku Středisko Radost, členství ve spolku či jinak nezařazené situace.
- Univerzální mail tabory@taborradost.cz slouží pro řešení táborových témat, dopravy, přihlašování.
- Univerzální mail setkani@taborradost.cz platí pro oblast akcí a setkání, dopravy, přihlašování.
- Statutární záležitosti mají mail statutar@taborradost.cz pro otázky statutárních záležitostí našeho spolku.
- Zdraví a stravování – mail zdravotnik@taborradost.cz je určen pro oblast stravování, jídelníčky, diet, zdraví.

**Zpravodaj Střediska Radost
Výroční zpráva 2019**

Vydalo Středisko Radost
Mrkosova 20, 615 00 Brno
IČO 60552921
registrace 15. 2. 1994 u MVČR
pod číslem II/s-OS/1-23524/94-R
Grafická úprava Designiq, www.designiq.cz
Foto – archiv
© 2020 Středisko Radost
www.taborradost.cz
Neprodejné

www.taborradost.cz

